

KLACHTENCOMMISSIE

ONAFHANKELIJK ORGAAN VAN EMERGIS, CENTRUM VOOR GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

POSTADRES
Postbus 253
4460 AR Goes

BEZOEKADRES
Oostmolenweg 101
Kloetinge

Telefoon 0113 26 72 36

UITSpraak

INZAKE Klaagschrift

DATUM 18 maart 2020

ONS KENMERK 20.024/RR/CS

Inleiding

De externe klachtencommissie heeft op 18 maart 2020 een zitting gehouden over de klacht van:

..... (hierna klager) bijgestaan door mevrouw
patiëntenvertrouwenspersoon (hierna: PVP).

Op die zitting is klager niet verschenen. Klager had twee klachten ingediend. Bij de behandeling van de eerste klacht was de PVP verschenen.

Die ochtend was er nog telefonisch contact met klager waarbij hij te kennen gaf te zullen verschijnen. Bij het begin van de hoorzitting van de eerste klacht is getracht klager telefonisch te bereiken, hetgeen mislukte. De aanvang van die hoorzitting is 15 minuten uitgesteld. Toen duidelijk werd, dat klager niet zou verschijnen is de PVP vertrokken. Wel heeft zij nog twee schriftelijke stukken overhandigd, te weten een toelichting op de klacht en een onderbouwing van het verzoek tot schadevergoeding.

Bij de aanvang van de tweede klacht bleek klager nog steeds niet te zijn verschenen. De PVP heeft dat gemeld en is weer vertrokken.

Op de zitting is gehoord:

- psychiater.

De klachtencommissie bestond uit:

1. vertegenwoordiger cliëntenperspectief;
2., psychiater;
3. voorzitter.

Als ambtelijk secretaris fungeerde mevrouw

Het verloop van de procedure

4. Klager heeft op 9 maart 2020 een klaagschrift ingediend tegen separatie en ook heeft hij verzocht een billijke schadevergoeding toe te kennen op grond van artikel 10:11 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (verder: WvGGZ);
5. De klacht is ingediend tegen
6. Klager heeft toestemming verleend tot inzage van zijn medisch dossier;
7. De voorzitter van de klachtencommissie heeft op 10 maart 2020 de ontvangst van klacht schriftelijk bevestigd;

De klachtencommissie is belast met het beslissen op klachten als bedoeld in art. 41 lid 1 BOPZ en in art. 10 WvGGZ. Voor Emergis worden ook klachten behandeld in het kader van de wet Wkkgz, WMO en Jeugdwet.

8. Beklaagde is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen. Dat verweerschrift is opgesteld door [redacted] is op 17 maart 2020 ontvangen;
9. De klacht en het verzoek zijn behandeld op de hoorzitting van 18 maart 2020;
10. De klachtencommissie heeft de hoorzitting besloten met de mededeling dat de beslissing zo spoedig mogelijk volgt en dat deze geanonimiseerd openbaar zal worden gemaakt.

De feiten

Klager en beklagde zijn het over het navolgende eens.

11. De rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 21 februari 2020 een beschikking gegeven, inhoudende de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel ten aanzien van klager tot en met 13 maart 2020;
12. In die beschikking is met betrekking tot de in de crisismaatregel genoemde zorg de "insluiting" niet opgenomen;
13. Bij de uitvoering van de crisismaatregel verbleef klager in het psychiatrisch ziekenhuis Emergis;
14. Klager is op 4 maart 2020 weggelopen uit Emergis;
15. Klager is op 6 maart 2020 vanuit de Van der Hoevenkliniek naar Emergis overgebracht;
16. In Emergis is hij toen meteen ondergebracht op de separeerafdeling.

De standpunten

1. Klager heeft in de klacht geschreven, dat hij is gesepareerd zonder gesprek vooraf en dat men niet op de hoogte was van zijn actuele toestand en dat men geen eigen inschatting heeft gemaakt of separatie nodig was.
In de toelichting op de klacht is gesteld, dat hij tot minstens 12 maart 2020 ingesloten is geweest. Dit betreft verplichte zorg in een noodsituatie.
Bij terugkomst in Emergis was klager rustig en werkte gewoon mee. Bovendien was er sprake van een dubbele maatregel, omdat er ook noodmedicatie werd toegediend.
De separeerruimte voldeed niet aan de kwaliteitseisen.
Door de dwang om medicatie te gebruiken en door de opsluiting werd klager wat opstandig, maar daar was vanaf 8 maart 2020 geen sprake meer van.
De zorgverantwoordelijke heeft nagelaten de beslissing gemotiveerd op schrift te stellen en ook hadden klager, zijn vertegenwoordiger en zijn advocaat door de geneesheer-directeur op de hoogte moeten worden gebracht van de klachtwaardigheid van de beslissing. Ook had één en ander in het dossier moeten worden vastgelegd.
2. [redacted] heeft in haar verweerschrift aangegeven dat klager tot aan de 4e maart 2020, toen hij wegliep, agressief en bedreigend was. Toen hij op de 6 maart 2020 terugkwam was er geen bed meer voor klager. Gelet op hetgeen bekend was over klager werd uitgeweken naar de separeer. Dit was een noodmaatregel. Er is een verkeerd formulier over opgemaakt, gebaseerd op artikel 8:9 Wvvgz. Dat moest zijn een formulier gebaseerd op artikel 8:11 Wvvgz. Volgens de Wvvgz hoeft in geval van een noodsituatie niet vooraf een gesprek met betrokkene plaats te vinden.

3. heeft er tijdens de hoorzitting het volgende aan toegevoegd. Gedurende de daguren op 6 maart 2020 trad zij op als geneesheer-directeur. Zij raakte ervan op de hoogte, dat klager zou worden teruggebracht. Psychiater heeft met haar overleg gehad over deze situatie. Er is toen besloten tot insluiten als nood. Bij binnenkomst van klager is deze meteen naar de separatieruimte gebracht. is daar ook meteen heen gegaan en is met klager in gesprek gegaan. Gelet op de gehele situatie en gelet op de bevindingen uit het gesprek heeft het voorgenomen plan uitgevoerd, dus zowel dwangmedicatie als separatie. heeft aangegeven dat zij geneesheer-directeur is en betrokken is bij de noodmaatregel en te vertegenwoordigen. Volgens haar heeft geen rol in gespeeld bij de beslissing tot noodseparatie.

De beoordeling

1. Op grond van artikel 10:3 van de Wvvgz kan klager klagen over de toepassing van een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg, als bedoeld in artikel 8:11 van die wet. Hij is in zoverre ontvankelijk in zijn klacht. Op grond van artikel 10:11 van diezelfde wet kan hij gelijktijdig met de klacht verzoeken om een schadevergoeding.
2. Artikel 10:3 van de Wvvgz geeft de mogelijkheid om te klagen. In de klacht wordt in feite slechts geklaagd over het separeren zonder gesprek vooraf, dus zonder dat een eigen inschatting heeft gemaakt van de situatie. In de toelichting op de klacht zijn nieuwe klachten geformuleerd. Deze nieuwe klachten worden hier buiten beschouwing gelaten, omdat de ingediende klacht de grondslag is van de procedure.
3. De insluiting of separatie is niet vermeld in de crisismaatregel en tot die insluiting of separatie kon dus alleen in een noodsituatie worden besloten. Dan is dus artikel 8:11 Wvvgz aan de orde. Anders dan in artikel 8:9 Wvvgz (bij een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg die in de crisismaatregel of zorgmachtiging wordt vermeld), hoeft geen vooroverleg plaats te vinden tussen de zorgverantwoordelijke en betrokkene. De klacht wordt daarom ongegrond verklaard. Overigens is uit hetgeen heeft verklaard en uit hetgeen daarover in de rapportages is opgenomen, voldoende aannemelijk geworden, dat dat vooroverleg wel heeft plaatsgevonden. Ook blijkt uit de rapportage en uit hetgeen heeft medegedeeld, dat niet degenen is die betrokken was bij en ten tijde van de insluiting.
4. Wel is duidelijk dat er fouten zijn gemaakt. Dat is nadelig voor de patiënt en dat is wel te betreuren.
5. Nu de klacht ongegrond wordt verklaard is er ook geen grond voor schadevergoeding en zal het verzoek worden afgewezen.

De beslissing

De commissie verklaart de klacht ongegrond.
De commissie wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Aldus besloten op 23 maart 2020.

Namens de klachtencommissie,

voorzitter klachtencommissie

Betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande kunnen binnen 6 weken na de dag waarop deze beslissing van de klachtencommissie is medegedeeld een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechtbank Zeeland-West-Brabant ter verkrijging van een beslissing over de klacht.
(dit is conform artikel 10:7 van Wvggz)